

ԳՅՈՒՂԱՏԱՆ. ԵՎ ԱՐԴՅՈՒՆԱԲԵՐՈՒԿԱՆ ՄԻԿՐՈԲԻՈԼՈԳԻԱՅԻ ՀԱՐՑԵՐ
ВОПРОСЫ С.-Х. И ПРОМЫШЛЕННОЙ МИКРОБИОЛОГИИ

Գրակ II (VIII)

1955

Выпуск II (VIII)

Փ. Գ. ՍԱՐՈՒԽԱՆՅԱՅԱՆ, Հ. Մ. ՀԱԽԻՆՅԱՆ

ՇԱՔԱՐԱՍՆԿԵՐԻ ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒՄԸ ՄԻՋԱՎԱՅՐԻ ՏԱՐԲԵՐ
ՊԱՅՄԱՆՆԵՐՈՒՄ

Հսու միջուրինյան բիոլոգիայի՝ կենդանի օրգանիզմի կյանքը սերտորեն կապված է միջավայրի պայմանների հետ: Միջուրինը ցույց է տվել, որ գաստիարակման միջոցով հնարավոր է կենդանի օրգանիզմը փոխել ցանկացած ռւղղությամբ: Սովորական գիտնականներն այդ բնագավառում զգալի հաջողություններ ունեն:

Շումակովը (1946) փորձել է խաղողի թռւնդ գինիներ ստանալ առանց սպիրտ ավելացնելու, ուղղակի քաղցուի շաքարի բնական խմորման ճանապարհով:

Կրասնոկուտսկայան (1950) գաստիարակման և համապատասխան պայմաններ ստեղծելու միջոցով ստացել է այնպիսի շաքարանիկեր, որոնք մեծ քանակությամբ շաքար խմորելով՝ ստացնում են սպիրտ: Վ. Ի. Կուգրյավզեկին (1938) հաջողվել է գաստիարակման միջոցով ստանալ մալտոզը խմորող շաքարասպնդեր: Սայենկոն (1950) նույն եղանակով ստացել է սպիրտադիմացկուն գինին խերեսացնող շաքարասնկեր: Կ. Վ. Կոսիկովը (1948) *Saccharomyces ellipsoideus*-ի և *Sacch. globosus*-ի հիբրիդի պացիայից ստացել է նոր տեսակի շաքարասնկի շտամներ: Լոգինովան (1948) գաստիարակման միջոցով ստիպել է շաքարասնկերին աճելու բարձր չերմաստիճանի սննդատու միջավայրում:

Ինչպես հայտնի է, քաղցուի բարձր շաքարայնությունը կամ նրա խիս կոնցենտրացիան հաճախ արգելակում է շաքարասնկերի կենսագործունեությունը, որի հետևանքով դժվար է մինում քաղցուի բնական խմորումից ավելի շատ սպիրտ ստանալ: Այդ նկատի առնելով մենք նպատակ դրեցինք աստիճանաբար գաստիարակելու միջոցով ստանալ շաքարի և սպիրտի բարձր տոկոսին հարմարվող ակտիվ շտամներ:

Այդ նպատակի համար օգտագործել ենք հայաստանի շրջանի խաղողներից ու նրանց գինու նսավածքից մեկուսացված *Saccha-*

томусը ցեղին և ellipsoudeus տեսակին պատկանող №№ 3, 8, 13, 25, 32, 33, 37, I, III, IV, V ու Շահենքերգ 1892 № II շտամները՝ նշված շտամներն ընտելացրել ենք սկզբում քիչ, ասդա շատ շաքար (29—35%) պարունակող սննդամիջավայրերում։ Այդ ուղղությամբ կատարված աշխատանքների արդյունքներն ամփոփված են աղյուսակ 1-ում։

Ինչպես երեսում է աղյուսակ 1-ում բերված տվյալներից, նախքան դաստիարակումը, սկզբնական շրջանում փորձարկվող բոլոր շտամները 29% շաքարային լուծույթը լրիվ չեն խմորում, այլ նրանք, խմորելով շաքարի միայն մի մասը, առաջացնում են շտամները 9,24—13,1% ծավալային, սպիրտ և 7,08—11,7 գ.

CO₂:

Այդ շտամները 10 օր 29% ինվերսիոն շաքար պարունակող դրոժաջրում ընտելացնելու դեպքում անդամ, դարձյալ շաքարը լրիվ չեն խմորում։ Ընդհակառակը, կան այնպիսի շտամներ (№ 32 և I), որոնք այդ ժամանակամիջոցում ավելի քիչ քանակությամբ սպիրտ են առաջացնում։

Այլ պատկեր ենք տեսնում այդ շտամները ավելի երկար ժամանակով (20 օր) 20% ինվերսիոն շաքար պարունակող դրոժաջրում աճեցնելիս։

Նման պայմաններում, ինչպես երեսում է աղյուսակ 1-ի տվյալներից, այդ շտամները ձեռք են բերում շաքար խմորելու մեջ ունակություն։ Նշված շտամներից կան այնպիսիները, որոնք միջավայրում եղած ամրող շաքարը խմորելով՝ առաջացնում են շատ սպիրտ, այսպես, օրինակ՝ №№ 3 և 37 շաքարանկերը շաքարի խմորումից առաջացնում են 11,64—14,31 գ CO₂ և 17,13—17,64% ծավալային սպիրտ։ մնացած շտամները, բացի № 32-ից, համեմատած 10 օրվա աճի հետ, առաջացնում են 16—18% ծավալային սպիրտ, իսկ այդ նշանակում է, որ եթե 29% շաքարային լուծույթներն սկզբում անրարենպաստ են շաքարանկերի համար, ապա, երբ վերջինները երկար ժամանակ մնում են 29% շաքարային միջավայրում, առաջնարար ձեռք են բերում այդ քանակությամբ շաքար խմորելու ընդունակություն։

Այլ պատկեր ենք տեսնում նաև այն դեպքում, երբ այդ շտամներն աճեցնում ենք 35% ինվերսիոն շաքար պարունակող սննդամիջավայրում։ այս դեպքում էլ շաքարանկերն սկզբում գժվար են խմորում սննդամիջավայրում եղած շաքարը, խմոր-

ման պըսցեսը դանդաղ է ընթանում, հետևապես սպիրտ ավելի քիչ է առաջանում, քան 29% ինվերսիոն շաքարի խմորման ժամանակ (տես աղյուսակներ 1, 2): Այդ մասամբ կարելի է բացատրել նրանով, որ շաքարի բարձր տոկոսը և սննդանյութի խիտ կոնցենտրացիան բացասարար են ազդում շաքարանկերի կենսունակության վրա: Աղյուսակներ 1 և 2-ում բերված թվական տվյալները երևում է, որ վիրոհիշյալ փորձարկվող շաքարանկերը 32,5% շաքար պարունակող միջավայրում, սկզբում, քանի դեռ չեն ընտելացել տվյալ պայմաններին, առաջացնում են 8,93—10,7% ծավալային սպիրտ, իսկ 20 օրից հետո, երբ ընտելանում են այդ միջավայրին, առաջացնում են 9,65—13,2% ծավալային սպիրտ: Այդ տեսակետից ուշադրության արձանի են №№ 13, 32, 33 և II շտամները, որոնք 32,5% շաքար պարունակող միջավայրում սկզբում առաջացնում են 8,69—10,58%: Իսկ վարժվելուց հետո՝ 13,2% ծավալային սպիրտ, սակայն, երբ նման ձեռվ վարժեցված շաքարանկերի շտամներն անմիջապես փորձարկվում են 34,5% շաքար պարունակող խաղողահյութի մեջ, նրանց շաքար խմորելու ունակությունը նորից թուլանում է և նրանք, քաղցուի մեջ եղած շաքարը դանդաղ խմորելով, քիչ սպիրտ են առաջացնում (տես աղյուսակներ 3 և 4):

Խաղողահյութի մեջ շաքարանկերի դանդաղ աճի մյուս պատճառն էլ քաղցուի ընդհանուր խտությունն է, որը չի համապատասխանում բջջի օսմոտիկ ճնշման աստիճանին և գժվարացնում է բջջի կենսագործունեությունը: Դրա հետևանքով բջիջը ստիպված է լինում մի կողմից՝ հաղթահարել արտաքին միջավայրի աննպաստ պայմանները և մյուս կողմից՝ մեծ քանակությամբ շաքար խմորել Ելնելով այդ բոլորից, կարող ենք եղբակացնել, որ շաքարանկերի այն շտամները, որոնք պետք է օգտագործվեն տվյալ քաղցուի խմորման պրոցեսը կազմակերպելու համար, անհրաժեշտ է նախօրոք նպատակադիր դաստիարակման ենթարկել հենց ուղղակի տվյալ քաղցուի մեջ:

Շաքարանկերի դաստիարակված շտամները 31—35% ինվերսիոն շաքարն սկզբում բավական ինտենսիվ են խմորում, իսկ միջավայրում դդալի չափով սպիրտ գոյանալիս՝ շաքարի խմորումն աստիճանաբար դանդաղում է:

Այս դեպքում շաքարանկերի համար արգելակիչ է հանդիպանում ոչ միայն շաքարի մեծ քանակը, այլև նրանց առաջացրած սպիրտի քարձը 0%՝ Դրա համար էլ նշված շաքարանկերը

դաստիարակվել են տարրեր քանակությամբ շաքար և սպիրտ պարունակող միջավայրի պայմաններում:

Վերը թվարկված բոլոր շտամները $25^0/0$ սպիրտի պայմաններում $20\text{--}30$ օր պահելուց հետո, որոշվել է յուրաքանչյուր շտամի խմորման ինտենսիվությունը $31,2^0/0$ ինվերսիոն շաքար պարունակող դրոժաջրում: Ինչպես երեսում է ազյուսակ 4-ում բերված թվական տվյալներից, այս գեղվքում էլ ունենք այնպիսի շտամներ, որոնք ձեռք են բերել շաքար խմորելու մեծ ունակություն: Այսպես, օրինակ՝ № 3, 37, 25 և II շտամները $25^0/0$ սպիրտային միջավայրում կրկնակի վարժեցումից հետո ձեռք են բերել շաքար խմորելու մեծ ունակություն: Նրանք, ոկրպնական շաքարի մեծ մասը խմորելով՝ առաջացնում են $15,87\text{--}18,7^0/0$ ծավալային սպիրտ: Օրինակ՝ II շտամը նման պայմաններում $31,2^0/0$ ինվերսիոն շաքարի խմորումից առաջացնում է $18,7^0/0$ ծավալային սպիրտ, մինչդեռ, երբ խմորվող քաղցույց ցանք ենք կատարում, քաղցու ագարի վրա ոչ մի աճ չի ստացվում, իսկ դա նշանակում է, որ միջավայրում առաջացած բարձր տոկոսի սպիրտը բացասաբար է ազդել շաքարանկի կենսունակության վրա: Մեր ստացած այդ տվյալները հաստատում են Պ. Ի. Դմիտրաշկոյի (1951) կողմից ստացված տվյալները: Պ. Ի. Դմիտրաշկոյին հաջողվել է նման վարժեցման հետևանքով Saccharomyces cerevisiae-ին ստիպել շաքարը խմորել $17^0/0$ սպիրտի միջավայրում: Նա ցույց է տալիս, որ այդ շաքարասունկը $18^0/0$ սպիրտի միջավայրում շաքարը դանդաղ է խմորում, իսկ $19^0/0$ ծավալային սպիրտի դեպքում բոլորովին չի խմորում:

Վերը հիշված մեր փորձերի տվյալներից կարելի է հանգել այն եղբակացության, որ տվյալ շտամի ձեռք բերած նոր հատկանիշի ամրապնդման համար անհրաժեշտ է նրա վարժեցումը շարունակել ինչպես շաքարի, այնպես էլ սպիրտի հնարավորին չափ բարձր տոկոսի պայմաններում:

Շաքարասնկերի նշված շտամները $25^0/0$ շաքարի պայմաններին վարժեցնելու դեպքում համեմատաբար լավ արդյունք են տալիս, երբ շաքարի տոկոսը լրացվում է ոչ թե մի անգամից, այլ աստիճանաբար՝ սկզբում $30^0/0$ և ապա $5^0/0$ շաքարի ավելացումով այն հասցվում է $35^0/0$ -ի, որի ժամանակ ստացվում է ինտենսիվ խմորում: Օրինակ՝ եթե վերը նշված շաքարասնկերի շտամներն աճեցվում են անմիջապես $35^0/0$ շաքարի պայմաններում, ապա

Շրջանակը և շատագները մեջ առցանց առցանց		Դրամական պահանջում՝ 20 օր՝ աճեցնելուց հետո		
ԱՎՎ	Գլոբումուս	Դրամական պահանջում՝ 20 օր՝ աճեցնելուց հետո	Դրամական պահանջում՝ 20 օր՝ աճեցնելուց հետո	
Նախարարություն պահանջում՝ աճեցնելուց հետո	100 սմ³ քաղցրացներ առաջարկությունը՝ CO_2 -ի քանակը՝ $q = \frac{1}{2} \ln \frac{P_1}{P_2}$	100 սմ³ քաղցրացներ առաջարկությունը՝ CO_2 -ի քանակը՝ $q = \frac{1}{2} \ln \frac{P_1}{P_2}$	100 սմ³ քաղցրացներ առաջարկությունը՝ CO_2 -ի քանակը՝ $q = \frac{1}{2} \ln \frac{P_1}{P_2}$	
Արդարաւասություն կազմով՝ $q = \frac{1}{2} \ln \frac{P_1}{P_2}$	3 7,63 8 7,6 13 8,5 32 6,9 33 7,5 37 6,1 25 7,93 1 7 11 8,4 111 6,4 IV 5,5 V 7,6	9,61 9,57 10,7 8,69 9,45 7,73 9,9 8,8 10,58 8,06 6,93 9,57	10 10,25 9,74 10,1 13,2 12,47 9,84 12,18 9,6 8,85 9,3 8,16 7,84 8,24	11,9 12,46 13,2 13,2 12,47 13,2 4,51 3,02 4,48 12,38 12,97 12,39 0,90 9,65 10,46
Արդարաւասություն կազմով՝ $q = \frac{1}{2} \ln \frac{P_1}{P_2}$	2 2 2 2	2,29 2,89 2,5 4,51 3,02 4,48 2,48 4,7 0,72 0,90 2,72 0,89		

Աղյուսակ 3

Շաքարասնկերի տարրեր շտամների շաքար խմորելու խնաենսիվությունը
34,5% շաքար պարունակող խաղողահյութում

Շրջանները և շտամների մեկունացման միջավայրը	Շտամ-ների մեջ ԱՆՑ	100 սմ ³ քաղցուկ մեջ CO ₂ -ի քանակը գ-ներով	Առաջացած սպիրուի ծավալյին %
Հջմիածին՝ խաղողի «Կախեթ» սորտից	3	11,21	9,44
Արտաշատ՝ խաղողի «Կախեթ» սորտից	8	9,96	9,9
Աշտարակ՝ խաղողի «Կախեթ» սորտից	13	11,23	9,16
«Արտաշատ» կարմիր գինուց	32	9,7	9,46
«Արտաշատ» կարմիր գինուց	33	9,32	8,24
Աշտարակի գործարանի գինուց	I	8,064	7,4
Շեմինքերգ 1892 թ.	II	9,32	7,94
Շահումյան՝ «Ռոկեհատ» խաղողի գինուց	III	11,21	8,3
Շահումյան՝ «Ռոկեհատ» խաղողից	V	10,01	9,0

շաքարի խմորումից նրանք առաջացնում են մաքսիմում $12,97\%$ ծավալյին սպիրու, իսկ եթե շաքարն աստիճանաբար է ավելացվում, ապա նույն 35% շաքարի խմորումից առաջացնում են արգեն $14,11\%$ ծավալյին սպիրու (տես աղ. 5): Այդ ուղղությամբ մեր կատարած փորձերն ապացուցում են շաքարի մեծքանակի արգելակիչ հատկությունը: Շաքարասնկերի կենսագործունեության համար, բացի շաքարից, ինչպես հայտնի է, էական նշանակություն ունի նաև սննդամիջավայրի կազմը: Մեր փորձերում որպես ակտիվատոր օգտագործվել է 10% ավտոլիզատ: Վերջինիս օգտագործման ժամանակ միջավայրում 35% շաքարի ավելացումը կատարվել է աստիճանաբար: Այդ փորձերի արդյունքներն ամփոփված են աղյուսակ 6-ում:

Ինչպես երևում է աղյուսակ 6-ի տվյալներից, շաքարասնկերի առանձին շտամներ (I, 3, II) միջավայրում 10% ավտոլիզատ ավելացնելիս, կոնարութիւն համեմատ, սպիրու ավելացը են $1,07—3,08\%$, իսկ որոշ շտամներ (25, 37) էլ՝ $3,11—5,20\%$: Դ. է. Շամիսին (1951) հաջողվել է խաղողահյութի մեջ 10% ավտոլիզատ օգտագործելով՝ ստանալ, կոնարութիւն համեմատ, մինչեւ 30% սպիրուի ավելացում:

Համայնքաւորութեան գործադրութեան համապատասխան կազմակերպութեան վեհականութեան մասին

Աղյուսակ 5

Շաքարասնկերի տարրեր շտամների շաքար խմորելու ինտենսիվությունը
 $35^{\circ}/0$ շաքար սկարունակող զբաժանում՝

Շքառասնկերը և շտամների մեկունացման միջավայրը	$35^{\circ}/0$ շաքարի լրացումն առանձանաբար	$35^{\circ}/0$ շաքարի լրացումը միանգամբ	
	Շտամնի գույնը 100 մմ³ քաղցրացնող CO ₂ -ի գույնը Կ-ունի	Շտամնի գույնը 100 մմ³ առաջացնող CO ₂ -ի գույնը Կ-ունի	
Էջմիածին՝ Խաղողի «Կամեթ» սուրտից «Արտաշատ» կարմիր գինուց	3 11,86 37 10,96	13,04 14,11	10 11,9 9,84
Հոկտեմբերյան՝ Խաղողի «Կամեթ» սորտից	25 9,58	11,51	9,6 12,38
Աշտարակի գործարանի գինուց	I 10,16	12,27	8,85 12,97
Շահյանը 1892 թ.	II 10,9	13,04	9,3 12,39
Շահումյան՝ «Անդեհատ» խաղողի գինուց նու. Նստվածքից	III 9,76	12,17	8,16 9,05
Շահումյան՝ «Մոխալի» խաղողի սորտից	IV 11,4	13,48	7,84 9,65

Շաքառասնկերի տարրեր շտամներն աստիճանաբար վարժեցնելով շաքարի բարձր տոկոս պարունակող միջավայրին, մերժացնելով է ստանալ շաքարասնկերի այնպիսի շտամներ, որոնք մեծ քանակությամբ շաքար խմորելով՝ առաջացնում են շտամպիրատ. Այսպես, օրինակ՝ Նրանք, միջավայրում եղած $35^{\circ}/0$ շաքարի մեծ մասը խմորելով՝ առաջացնում են $14,11-17^{\circ}/0$ ծավալային սպիրտ. Մենք կարծում ենք, որ այդ շտամները կարելի է օգտագործել սպիրտի արդյունաբերության մեջ:

Վերը նշված փորձերի արդյունքներն ի մեջ ամփոփելով՝ կարող ենք անել հետևյալ հիմնական եղանակացնությունները.

1. Երկարատև դաստիարակման միջոցով ($29^{\circ}/0$ շաքարի գրածաջուր) կարելի է բարձրացնել շաքարասնկերի սպիրտ առաջացնելու ունակությունը:

2. Շաքարասնկերը շաքարի բարձր ($35^{\circ}/0$) կոնցենտրացիայի միջավայրում դժվար են դաստիարակման ենթարկվում:

Աղյուսակ 6

— 7. Տաքարասնկերի տարբեր շտամների շաքար խմորելու ինտենսիվությանը՝
35% հնագույնուն շաքար պարունակող զբուժաջրում (10% ավտոմիկատ)

Ծառամշնկութեան անհատ	Առանց ավտոմոբիլացատավելացնելու (կոնտրոլ)	10% ավտոմոբիլացատով	Առանց ավտոմոբիլացնելու 10% ավտոմոբիլացատով
Նըմիածին՝ «Կախեթց» սորտից	3	11,86	13,04
«Արտաշատ» կարմիր գինուց	37	10,96	14,11
Հոկամեմբերյան՝ խաղողի «Կախեթց» սորտից	25	9,58	11,51
Աշտարակի դործարանի գինուց	I	10,16	12,27
Շտեյնբերգ 1892 թ.	II	10,9	13,04
Շահումյան՝ «Ոսկեհատ» խաղողի գինու նստվածքից	III	9,76	12,17
Շահումյան՝ «Մախալի» խաղողից	IV	11,4	13,48

3. Շաքարասնկերի որոշ շտամներ 25% սպիրտի միջավայրում 30 օր դաստիարակելու դեպքում շաքարի խմորման ժամանակ սպիրտի ելքն ավելացնում են 1-6% ուղի (ծափաւալին):

4. Միջավայրում 10% ավտոլիդատ օգտագործելիս առանձին շտամների սպիրտ առաջացնելու ունակությունը բարձրանում է $(1,07-5,20\%)$ ծավալային սպիրտ):

ЛИТЕРАТУРА

- Кудрявцев В. И. 1938. Экспериментальное изменение физиологических свойств у дрожжей. Доклады АН СССР, том XIX, № 6—7, стр. 513.
- Шумаков А. М. 1946. Получение крепких вин без спиртования. Виноделие и виноградарство СССР, № 11—12, стр. 12.
- Косиков К. В. 1948. Гибридизация как фактор изменчивости у микроорганизмов. Доклады АН СССР, № 5, стр. 573.
- Логинова Л. Г. 1948. Адаптация дрожжей. Брожение, вызываемое дрожжами, адаптированными к высокой температуре. Микробиология, том XVII, вып. 1, стр. 14.
- Саенко Н. Ф. 1950. Повышение спиртоустойчивости хересных дрожжей путем направленного воспитания. Виноделие и виноградарство СССР, № 2, стр. 22.
- Дмитрашко П. И. 1952. Повышение спиртоустойчивости дрожжей. Виноделие и виноградарство СССР, № 5, стр. 13.
- Шамис Д. Л. 1951. Увеличение бродильной силы винных дрожжей путем направленного воспитания. Труды Института микробиологии АН СССР, том I, стр. 120.

Փ. Գ. Սարսահան, Ռ. Մ. Ահինյան

Воспитание дрожжей в различных условиях среды

Р е з ю м е

Согласно положениям Мичуринской биологии, жизнь живого организма зависит от условий внешней среды. И. В. Мичурин в своих работах показал, что путем воспитания возможно выращивать в желаемом направлении как растение, так и животное. Советские ученые проделали большую работу в этой области.

В практике спиртового производства редко можно получить путем естественного сбраживания высокие выходы спирта. Известно, что высокая концентрация сусла, в смысле содержания сахара и спирта, препятствует развитию дрожжей. Поэтому мы задались целью путем планомерного воспитания приучить дрожжи вида *Saccharomyces ellipsoideus*, выделенные из местного винограда, к условиям среды с высокой концентрацией сахара и спирта.

Приучение дрожжей нами было начато на среде — дрожжевая вода с содержанием 29% сахара с постепенным повышением концентрации до 35% сахара. Приучение же дрожжей к спирту нами проводилось на среде с содержанием 25 объемных процентов спирта. Проведенные нами работы показали, что при кратковременном культивировании дрожжей в течение 10 дней в среде с содержанием 29% сахара (таблица 1) экспериментально приученные культуры мало отличаются от исходных культур. Однако при сравнительно продолжительном воспитании (20 дней) можно повысить спиртообразующую способность дрожжей по сравнению с исходной культурой от 3 до 7,5 объемных процентов спирта (табл. 2). С повышением сахара в среде до 34,5%, ввиду повышения осмотического давления дрожжевой клетки, происходит слабое сбраживание среды и ограниченное спиртообразование (табл. 3).

При постепенном повышении процента сахара до 30, а после сбраживания среды при добавлении к среде еще 5% (всего 35%) сравнительно увеличивается спиртообразующая способность дрожжей. При культивировании дрожжей в среде с содержанием 25% спирта в течение 30 дней (табл. 4), а затем при сбраживании в среде с содержанием 35% сахара отдельные штаммы по сравнению с исходной культурой увеличивают содержание спирта от 1 до 6 объемных процентов.

Применением одного процента дрожжевого автолизата в среду при постепенном повышении сахара до 35% спиртообразование увеличивается от 1,07 до 5,2 объемных процентов спирта.